

Yoluna Giden Derviş

– Alem-i Sır · 19 Mart 2012

YOLUNA GİDEN DERVİŞ

Yalnız bir gezgin, derviş gibi gezerken
Etrafıma bakıp, her yeri süzerken
Birde ne göreyim, ilerde bir görkem
Kervansaray, bu görünen çok muhteşem

Yorgunum gönül, burada olmalıyım
Girip içinde, bir müddet kalmalıyım
Sevgi adında, bir kervansaraydayım
Geldim kapına, sevgimle çalmaktayım

Selâmünaleyküm! Ey! Kervansarayım
Aleykümselâm!..buyur ey derviş canım
Nereden gelir, nereye gidersin? Sorayım
Ben, bu Âlem-i Sır da dolaşmaktayım

Bismillâh!..deyip, içeri adım attım
Heybemi çıkarıp ben yere bıraktım
Beni taşıyan, o değneği elime aldım
Ayak el yorgun, değneğime yaslandım

Sevgi kervansarayının, bahçesindeyim
Karşımda ne güller var, görmekteyim
Bu ne endam güllerde, aman Allah'ım!
O kokularını da, ben almaktayım

Kimi kırmızı, sarı, beyaz, pembedir
Her birindeyse, bir bülbül ötmektedir
Onlar güler, bülbül öter, ne demektir?
Bir dervişte, onlara su vermektedir!

Şöyle, şaşkın ve argın düşünmekteyim!
Bende, böyle bir su verebilir miyim?
El ayak titredi, ey gönül ya kalbim

O dervif iřini yapar, görmekteyim

Yorgunsa dervif, yardım edebilirim
Benim iřim yolculuk, ben bilmekteyim
Oturdum bir köřeye, seyretmekteyim
Elimde kse, bende su imekteyim

Gl ařkına her bülbül, bir Őey söyler
Ařk-ı namesini, diliyle meřk eyler
Gl açmış yapraklarını, onu dinler
Kulaklarım söz, sinem kokuyu eker

Çok kokuyu ve sözü aldım sineme
Dinleyerek daldım, Âlem-i Gnlme
Ařk-ı lîsn ile söylesem, ben kime?
tsem bülbül gibi aşkım, aşkım diye!

Kendine gel, yeter ey dervif artık
Gidecek çok yolun var, uzatma artık
Tak deęneęe heybeni, dř yola artık
Gönülde sevgi, ayağındaki arık!

Alem-i Sır